

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Vt intrepidè pergamus ad Redemptorem nostrum, D. Ambrosij Admonitio.
XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

134 CVR MORS FORMIDABILIS. CAUSA VI,
damini: gratias agentes ei, qui vos ad caelestia regna
vocavit.

Ex nouo Testamento.

Matth. 23. IESVS CHRISTVS D. N. Cum venerit filius homi-
nis in maiestate sua & omnes angeli cum eo, tunc sedebit
super sedem maiestatis suae: & congregabuntur ante eum
omnes gentes, & separabit eos ab inuicem, sicut pastor
segregat oves ab haedis: & statuet oves quidem a dextris
suis, haedos autem a sinistris. Tunc dicit rex his qui a
dextris eius erunt. Venite benedicti Patris mei, possidete
paratum vobis regnum, a constitutione mundi.

Ioan. 14.

In domo Patris mei mansiones multa sunt. Si quom-
minus, dixissem vobis: quia vado parare vobis locum. Et
si abiero, & preparauero vobis locum: iterum venio, &
accipiam vos ad me ipsum, ut ubi ego sum, & vos sitis.

Ioan. 16.

Amen amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos,
mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini,
sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier cum
parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem
pepererit puerum, iam non meminit pressura propter
gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur
nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo
vos, & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum ne-
mo tollet a vobis.

Apoc. 21.

S. Ioannes. Et absterget Deus omnem lachrymam
ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neque luctus,
neque clamor, neque dolor erit ultra, quae prima abierunt.
Et dixit qui sedebat in throno: Ecce noua facio omnia.

CAPVT

XXV.

Ambrosij de
bono mortis
cap. 12.

Vt intrepidè pergamus ad Redemptorem nostrum,
D. Ambrosij Admonitio.

His igitur freti, intrepidè pergamus ad Redempto-
rem nostrum IESVM: intrepidè ad Patriarcharum

con-

concilium, intrepide ad Abraham patrem nostrum, cum
 dies aduenerit, proficiscamur: intrepide pergamus ad
 illum sanctorum coetum, iustorumq; conuentum. Ibimus
 enim ad patres nostros: ibimus ad illos nostra fidei pre-
 ceptores: ut etiamsi opera desint, fides opituletur, defen-
 datur hereditas. Ibimus eo, ubi seruulis suis Dominus
 IESVS mansiones parauit: ut ubi ille est, & nos simus. Sic
 enim uoluit. *Qua sint illa mansiones, audi dicentem: In
 domo Patris mei mansiones multae sunt. Qua sit volun-
 tas: iterum, inquit ueniam, & accerso vos ad me ipsum:
 ut ubi ego sum, & vos sitis. Sed dices, quia solis discipu-
 lis loquebatur: quod ipsis solis sponderit multas man-
 siones. Igitur undecim discipulis tantum preparabat?
 Et ubi est illud, quod ex omnibus mundi partibus ue-
 nient & recumbent in regno Dei? Unde uoluntatis di-
 uinae dubitamus effectus? Sed Christi uelle, fecisse est.
 Denique demonstrauit & uiam: demonstrauit & locum,
 dicens: Et quo ego uado, uos scitis, & uiam scitis. Locus
 apud Patrem est, uia Christus est: sicut ipse ait, Ego sum
 Via, Veritas, & Vita, Nemo uenit ad Patrem, nisi per
 me. Ingrediamur hanc uiam: teneamus ueritatem: ui-
 tam sequamur. Via est, quae perducit: Veritas est, quae
 confirmat: Vita, quae per se redditur. Et ut sciamus ue-
 ram uoluntatem: addidit in posterioribus, Pater, quos
 dedisti mihi, uolo ut ubi ego sum, & illi sint mecum, ut
 uideant claritatem meam. Sequimur te Domine Iesu,
 sed ut sequamur accersi: quia sine te nullus ascendit. Tu
 enim uia es, & Veritas, & Vita: possibilitas, fides, pra-
 mium. Suscipe nos quasi Via: confirma quasi Veritas,
 uiuifica quasi Vita.*

Ioan. 14.

Matth. 8.
Luc. 11.

Ioan. 17.